Identitet med een, og kun een, Kendsgerning, nemlig den, som befinder sig fuldbragt paa et bestemt Sted i Lysverdenen, en bestemt Tid af Lystilværelsen.

Denne Slags Illusion, forekommer det mig, maa Frk. Rohdes Billede paa en eller anden Maade have formaaet at fremkalde — den er det ikke, man faar som vanligt Aandsudbytte ved at se paa malede Billeder. Jeg erindrer, at da jeg vendte mig bort fra Frk. Rohdes Portræt, forekom det mig, at Billederne der omkring — og jeg bevarer dog ikke Indtryk af, at det var andet end upaaklagelig gode Billeder — med et vare sunkne ned til et lavere Niveau. Det er sandt, dette er kun et rent personligt Indtryk, men ogsaa et saadant har jo sit Værd, al den Stund Kunstnere jo fremsætte deres Arbejder ikke blot for udvalgtes, men ogsaa for det store Publikums Eftersyn. Og jeg kan ikke se rettere, end at det at kunne løfte den, man træder i Forhold til, hvem det saa er, op til et højere Standpunkt, og give gryende Indsigt i noget, der ikke hidtil var over dette Menneskes Horisont, det maa være i det mindste en af god og skøn Kunsts efterstræbte Virkninger.

Det ligger da nær at tro, at en Betingelse for, at et Maleri kan synes et godt Maleri, maa være det ægte Anslag af Lystonerne, den selvforklarende Tydelighed, med hvilken Farvefortællingen fremstiller sig for eller rettere paatrænger sig Øjet, hvorved selvfølgelig menes det Øje, der fæster sig ved det, ikke det, der strejfer det. Man maa da tænke, at den Maler, der i videst mulige Omfang lader sit Syn staa Vagt og være Budbringer om Lysverdenens Begivenheder, og som indøver sin Haand til paalidelig Tolk for sine Synserfaringer, er en retstræbende Kunstner, der efter Evne søger at byde gode og indholdsvægtige Billeder. Det kan hænde, at hans personlige Smag eller Bevidstheden om ikke at magte Opfattelsen af synderlig *mange* af Livets Kendsgerninger med Inderlighedens Forstaaelse, kan nøde ham til at sysle fortrinsvis med smaa og tilsyneladende lidet varierede eller interessante Motiver. Men det maa huskes paa, at hvad der i Almindelighed kaldes interessant, ikke heller er andet, end hvad der falder i en vis, bestemt betinget Smag, nemlig i den forhaandenværende Smag hos Publikum, hvilken vel maa siges at hænge sammen med dets Udviklings*grad* uden dog at være nøje Udtryk for dets Udviklingsmulighed eller -Attraa. Det bliver derfor ogsaa, ret beset, en Smagssag, ad hvilket Spor man finder det ønskeligt, at Malerkunst skal glide ud i Fremtiden, om man fortrinsvis vil kalde den Kunst god og interessant, der byder Øjenlysten af ret mange eller brogede Kends-